

ע"פ 7901/13 - איאד סלוטה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בירושלים

ע"פ 7901/13 - ד'

לפני: כבוד הרשם גיא שני

המערער: איאד סלוטה

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לצירוף צד ובקשה לתיקון הודעת הערעור

החלטה

לפניי שתי בקשות הקשורות זו בזו: האחת, לצירוף משפחות נפגעי העבירה כמשיבות לערעור; והשנייה, לתיקון הערעור באופן שיכלול השגה גם על הפיצוי שנפסק למשפחות הנפגעים. הבקשות הוגשו במסגרת ערעור מיום 21.11.2013, הנסב על הרשעתו של המערער בעבירת הריגה ובעבירות נוספות, ועל גזר הדין שניתן ביום 7.10.2013.

משפחות נפגעי העבירה הודיעו על התנגדותן לבקשות שלפניי, והמדינה מצטרפת לעמדתן.

לאחר ששקלתי בדבר באתי לכלל מסקנה כי אין להיעתר לבקשות.

הערעור שבכותרת הוגש כאמור ביום 21.11.2013 - לפני למעלה מחמישה חודשים. המערער התעכב בהגשת נימוקי הערעור (ראו החלטות בית המשפט בנדון), ואלה הוגשו לבסוף ביום 23.4.2014. יודגש, כי הן בהודעת הערעור

עמוד 1

ה"פורמאלית" הן בנימוקי הערעור לא צוינו משפחות הנפגעים כמשיבות, ולא נכללו טענות לגבי הפיצויים.

לידי, משעה שהוגש ערעור בלי לצרף את משפחות הנפגעים כמשיבות ובלי להעלות השגה על הפיצוי שנפסק, קם למשפחות הנפגעים אינטרס ציפיה שלא יוטרדו במסגרת הליך ערעורי על רכיב הפיצוי בגזר-הדין. למעשה, מבחינה מהותית יש להתייחס לבקשה שלפני באופן דומה לבקשה להארכת מועד להגשת ערעור על נושא הפיצוי (ערעור שבו, כידוע, המתלוננים הם משיבים דרושים - ראו למשל רע"פ 9727/05 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד סב(2) 802 (2007)). בבקשות הלאקוניות שלפני אין הסבר ראוי מדוע משפחות הנפגעים לא צורפו לערעור מלכתחילה, ומדוע רק בחודש אפריל - למעלה ממחצית השנה לאחר גזר הדין - מועלית לראשונה התייחסות לנושא הפיצוי. משכך, אין בידי לקבוע כי הוצג נימוק הגובר על אינטרס ההסתמכות והציפיה שלא יוגש ערעור לגבי רכיב הפיצוי.

יצוין, כי הבקשות שלפני אינן מרחיבות אף לגבי הטיעון המשפטי נגד הפיצוי שנפסק, וכל שנטען הוא כי "משפחות המנוחים הגישו תביעות לפיצוי בגין נזקיהן וקיבלו פיצוי ולכן אין מקום לפסוק כפל פיצוי בגין אותו הנזק". ואולם, ספק אם טענה זו, כשהיא לעצמה, מצביעה על סיכויים גבוהים להתערבות בנושא הפיצוי, זאת בשים לב לפסיקה שלפיה אין לשלול את הפעלת סמכות הפיצוי רק מן הטעם שהנפגע הגיש תביעה אזרחית (ראו למשל רע"פ 9727/05 הנ"ל; כן ראו ע"פ 3753/11 ח'דר נ' מדינת ישראל (25.9.2011)). בשולי הדברים אוסיף כי בגזר הדין צוין כי בקביעת סכום הפיצוי התחשב בית המשפט בזכותן של משפחות הנפגעים לתבוע פיצוי בגין נזקיהן.

לאור האמור, הבקשות נדחות.

ניתנה היום, כ"א באייר תשע"ד (21.5.2014).

גיא שני, שופט
ר ש ם